

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 2Co/130/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115221894  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:8115221894.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: L. M., O. XX.X.XXXX, V. B. XX, U., zastúpený advokátkou JUDr. Ivetou Fejlekovou, advokátska kancelária so sídlom Námestie osloboditeľov 25, Michalovce, proti žalovanému: Holding partners, s. r. o., so sídlom Bajzova 1, Bratislava, IČO: 46 002 529, zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Jonášom, advokátska kancelária so sídlom Bajzova 1, Bratislava o zaplatenie 1. 500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 52C/417/2015 - 81 zo dňa 28.10.2016, takto

### rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 52C/417/2015 - 81, zo dňa 28.10.2016 potvrdzuje.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom č. k. 52C/417/2015-81 zo dňa 28.10.2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1. 500,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11.9.2015 do zaplatenia do 3 dní odo právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zaplatenia istiny 1. 500,- eur spolu s príslušenstvom od žalovaného sa žalobca domáhal žalobou z 19.3.2015, v ktorej uviedol, že začiatkom marca 2015 našiel na internetovej stránke ponuku na predaj chaty na Medvedej hore na Zemplínskej Šírave v cene 28. 000,- eur. Prostredníctvom telefónneho čísla uvedeného v inzeráte kontaktoval pani P., ktorá predaj nehnuteľnosti sprostredkovala. Dňa 5.3.2015 podpísal so žalovaným dohodu o zložení a úschove rezervačnej zálohy (ďalej aj dohoda). Žalovaný od neho prijal finančné prostriedky vo výške 1.500,- eur, o čom mu vystavil príjmový pokladničný doklad. Predmetná dohoda bola uzatvorená na dobu 30 kalendárnych dní podľa bodu V. článok 1 dohody. Táto lehota uplynula márne, kúpna zmluva nebola uzavretá. Preto žalovaného opakovane vyzýval na vrátenie rezervačnej zálohy, ktorú mu žalovaný nevrátil. So žalovaným nie je v žiadnom právnom vzťahu a sumu 1. 500,- eur mu bezdôvodne zadržáva.

3. Žalovaný navrhol zamietnutie žaloby s tým, že dňa 5.3.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným dohodu o zložení rezervačnej zálohy a za účelom zábezpeky zložil sumu 1. 500,- eur. Napriek skutočnosti, že sa k tomu žalovaný nezaviazal začal realizovať zápis chaty na list vlastníctva, pretože na základe osobnej obhliadky riadne existovala, ale nebola zapísaná na liste vlastníctva. Je zrejmé, že takýto zápis sa nemohol vykonať do 30 dní odo dňa podpisu dohody. Ďalej uviedol, že o každom ich kroku bol žalobca informovaný telefonicky ich maklérom. Žalobca sa nikdy nezmienal o tom, že už nemá záujem o kúpu nehnuteľnosti, alebo, že má byť ich dohoda ukončená. Ihneď po zápise chaty do katastra

nehnutelnosti ho vyzval na podpis kúpnej zmluvy. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo, čo spôsobilo nielen žalovanému, ale aj predávajúcemu škodu, ktorá má byť krytá z rezervačnej zálohy budúceho kupujúceho, ktorý nemá právo bezdôvodne počas vybavovania formálnych náležitostí rozmyslieť si odkúpenie nehnuteľnosti tak, ako to bolo v danom prípade.

4. Súd prvej inštancie zistil, že dňa 5.3.2015 bola medzi žalobcom, žalovaným a zástupcom vlastníka na dobu 30 kalendárnych dní uzavretá Dohoda o zložení a úschove rezervačnej zálohy, predmetom ktorej bolo zloženie rezervačnej zálohy vo výške 1. 500,- eur v hotovosti, ako zálohy na kúpu nehnuteľnosti označenej v dohode. Žalobca 1. 500,- eur zaplatil 5.3.2015 o čom mu žalovaný vystavil pokladničný doklad. Dňa 9.5.2015 žalobca žalovaného vyzval, aby mu platbu 1. 500,-eur vrátil. Pred Okresným súdom Michalovce prebiehalo pod sp.zn. 1T/120/2016 voči obžalovanému U. P. trestné konanie, v ktorom ale nebol riešený nárok žalobcu.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 451 odsek 1, 2, § 454, § 456, § 458, § 747 odsek 1,2, § 488, § 750 odsek 1,2, § 517 odsek 1,2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj OZ) a uzavrel, že v konaní bolo preukázané, že žalobca titulom uzavretej zmluvy o úschove a zložení rezervačnej zálohy žalovanému zaplatil rezervačnú zálohu na kúpu nehnuteľnosti vo výške 1.500,-eur. Platnosť zmluvy uplynula dňa 5.4.2015, teda po 30 kalendárnych dňoch od uzavretia dohody. Počas tejto doby nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, avšak nie z dôvodov na strane žalobcu, preto žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi zálohu na kúpu nehnuteľností 1 500,- eur podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Súd prvej inštancie uviedol, že zloženie zálohy v realitnej kancelárii určenej na úhradu budúcej kúpnej ceny nezakladá medzi zložiteľom a realitnou kanceláriou (žalovaným) žiadny hmotno-právny vzťah, ktorý by žalovanému umožňoval nevrátiť zloženú sumu zložiteľovi (žalobcovi). Žalovaný, ako uschovávateľ bol len v pozícii opatrovateľa veci a jeho povinnosťou vyplývajúcou z hmotného práva bolo na požiadanie žalobcu, najneskôr však po uplynutí dojednanej doby úschovy, zloženú sumu vrátiť. Žalovaný ničím nepreukázal, žeby mu žalovaný spôsobil škodu, čo uvádza okrem iného, ako dôvod nevrátenia zálohy. Súd prvej inštancie skonštatoval, že ide len o všeobecné a ničím nepodložené tvrdenia žalovaného. Taktiež nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že škoda bola žalobcovi priznaná v trestnom konaní vedenom voči U. P.. Navyše súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že civilný záväzok a trestná zodpovednosť sú dve odlišné skutočnosti. Súd žalobe vyhovel na základe preukázanej existencie záväzkového vzťahu (Dohody) medzi stranami sporu, ktorý zanikol k 5.4.2015 a z ktorého je povinný vrátiť poskytnuté plnenie žalovaný žalobcovi. Súd prvej inštancie k uvedenému dodal, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že peňažnú hotovosť žalobca zložil v spoločnosti žalovaného, ktorá vystupuje ako uschovávateľ. Z tohto dôvodu je preto skutkovo a právne nedôvodné tvrdenie žalovaného, že peniaze prijal ním poverený maklér U. P., keďže tento vystupoval, ako osoba konajúca za žalovaného, o čom žalobca nemal dôvod pochybovať. Prípadné porušenie povinnosti U. P. odovzdať prijatú sumu žalovanému môže založiť zodpovednostný vzťah len medzi žalovaným a U. P.G., v nijakom prípade však nemôže byť na ťarchu žalobcu a nezakladá prenos zodpovednosti za prijatú úschovu zo žalovaného na U. P.. Je právne irelevantné tvrdenie žalovaného, že za škodu zodpovedá U. P., nakoľko súd nárok žalobcu priznal titulom bezdôvodného obohatenia žalovaného a nie titulom náhrady škody, kde je potrebné skúmať aj zavinenie, ktoré sa skúma aj v trestnom konaní vedenom voči konkrétnej fyzickej osobe. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie žalobu žalobcu vyhodnotil, ako dôvodnú a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu spolu s príslušenstvom, ktoré mu priznal od 11.9.2015, čo je deň nasledujúci po prevzatí platobného rozkazu v danej veci žalovaným, pretože žalobca nepreukázal účinné doručenie výzvy na zaplatenie žalovanému.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 odsek 1,2 zákona č. 160/2015 Z. Z. Civilného sporového poriadku (CSP) a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené a vo výroku o trovách konania podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie, alebo jeho zmeny tak, že bude rozhodnuté o zamietnutí žaloby žalobcu. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s jeho námietkou, že uplatnená istina 1 500,-eur neprešla do dispozície žalovaného. Žalovaný poukázal na to, že na základe jeho podnetu polícia vykonala šetrenie, následne trestné stíhanie a vec skončila obvinením, súdením a podľa jeho vedomostí aj odsúdením U. P. v konaní na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 1T/120/2016. Preto od prvoinštančného

súdu žiadal, aby zadovážil spis a rozsudok z predmetného trestného procesu, nakoľko v trestnom konaní bolo príslušnými štátnymi úradmi - políciou, prokuratúrou a nakoniec aj súdom rozhodnuté, že poškodeným z konania U. P. nie je spoločnosť žalovaného, ale priamo žalobca - teda L. M.. Súd do predmetného konania spis OS Michalovce č. 1T/120/2016 nezadovážil, uspokojil sa s písomnou správou, že vo veci bolo rozhodnuté tak, že U. P. bol uznaný vinným, rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť a súčasne, že nebol zaviazaný k náhrade škody, respektíve o náhrade škody v trestnom konaní nebolo ani rozhodované. Aj keď si žalobca voči U. P. náhradu škody neuplatnil, teda súd o náhrade na základe prístupu poškodeného ani nerozhodoval, uznaním viny konkrétnej osoby za spôsobenie škody, preukázateľne rozhodol, že škodu nezavinila spoločnosť žalovaného, a teda v súlade s ustanovením § 420 ods. 3 OZ v tomto civilnom konaní sa zbavil zodpovednosti práve preto, lebo iný súd už rozhodol o tom, kto škodu zavinil a nebola to spoločnosť žalovaného. Žalovaný tvrdí, že škoda vznikla spáchaním trestného činu. V zmluvnom vzťahu medzi žalovaným a U. P. došlo k bezprecedentnému porušeniu jeho záväzkov voči žalovanému, keď poškodil jeho dobré meno. Napadnutý rozsudok žalovaný považuje za rozhodnutie nerešpektujúce právny názor iného slovenského súdu, vydaný v rozpore s § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a preto aj za nezákonné. Žalovaný navrhol, v rámci odvolacieho konania zadovážiť k posúdeniu oprávnenosti jeho argumentov spis Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/120/2016, z ktorého právoplatného rozhodnutia má byť zrejmé, že sa zbavil povinnosti náhrady škody, keďže bolo rozhodnuté o vine U. P..

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia. Namietal, že odvolanie žalovaného neobsahuje ani jediný zo zákonných dôvodov uvedených v ustanovení § 365 Civilného sporového poriadku. Skutočností, ktoré sú uvedené v odvolaní, boli známe už súdu prvej inštancie a ten sa s nimi v odôvodnení rozsudku vysporiadal. Žalobca nebol s U. P. v žiadnom právnom vzťahu.

9. Žalovaný v replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, pretože nerešpektuje rozhodnutie iného súdu a konajúci súd prvej inštancie nezadovážil priamo označené rozhodnutie iného súdu, ktoré rieši otázku zodpovednosti iného subjektu, ako žalovaného za finančné prostriedky, ktoré žalobca požaduje uhradiť. Z tohto dôvodu, žalovaný tvrdí, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Konajúci súd prvej inštancie bol jediným subjektom, ktorý mohol vyžiadať rozsudok Okresného súdu Michalovce z konania sp.zn. 1T/120/2016 a to aj s vyznačenou právoplatnosťou. Konanie súdu prvej inštancie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súd prvej inštancie nerešpektoval ustanovenie §193 CSP o tom, že súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pretože nezadovážil rozsudok OS Michalovce z konania sp.zn. 1T/120/2016 a nevydal svoje napadnuté rozhodnutie až po preukázaní, či je predmetné rozhodnutie trestného konania právoplatné, a preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nesprávne vyhodnotil zodpovednosť žalovaného vo vzťahu k vymáhaným finančným prostriedkom. Súd prvej inštancie nepočkal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Michalovce u konania sp.zn. 1T/120/2016 hoci o jeho existencii mal vedomosť a nedôvodne sa uspokojil s oznámením, že predmetné rozhodnutie existuje, a že sa v ňom neriešila otázka náhrady škody, avšak ak je vyslovená vina tretej osoby, je zrejmé, že žalovaný za škodu žalobcu nezodpovedá - zavinila ju tretia osoba. Žalovaný uviedol, že tieto skutočnosti súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nesprávne vyhodnotil, respektíve nezohľadnil a odôvodnenie, ktorým svoje rozhodnutie podložil je preto právne nesprávne, nepodložené a ignorujúce rozhodnutie Okresného súdu Michalovce pod sp.zn. 1T/120/2016 - ktoré bolo vydané ešte pred napadnutým rozsudkom.

10. Žalobca v duplike k vyjadreniu žalovaného zotrval na jeho argumentácii k veci.

11. Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP). Vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu o nespôsobilosti prejednávania odvolania žalovaného v odvolacom konaní, pre nedostatok náležitostí odvolania. Náležitosti odvolania sú upravené v ustanovení § 363 CSP, podľa ktorého sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Z odvolania žalovaného, je jasné, ktorý rozsudok a v akom rozsahu napáda, keď žalovaný zrozumiteľne uviedol, že nesúhlasí s uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi 1. 500,-eur s príslušenstvom a aj to, čoho sa domáha. Žalovaný v odvolaní označil argumenty prečo spochybňuje správnosť napadnutého rozsudku, a prečo považuje rozhodnutie za nesprávne. Civilné sporové konanie je založené na princípe bezformálnosti a úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah (článok 11 základných princípov CSP).

13. Z hľadiska skutkového stavu veci vychádzal odvolací súd zo zistení súdu prvej inštancie a pre danú vec považoval za rozhodujúce, že dňa 5.3.2015 bola medzi žalovaným definovaným ako Kancelária CENTURY 21, žalobcom definovaným, ako klient a treťou osobou definovanou, ako vlastníka uzavretá dohoda (zmluva) o zložení a úschove rezervačnej zálohy, z obsahu ktorej vyplýva, že klient (žalobca) má záujem o kúpu označenej nehnuteľnosti vlastníka za kúpnu cenu 24 500,- eur. Podľa článku I bod 5 bol žalovaný oprávnený konať v mene a na účet vlastníka a aj prebrať rezervačnú zálohu. Rezervačnú zálohu 1 500,- eur sa zaviazal žalobca zaplatiť žalovanému v hotovosti s tým, že žalovaný podľa článku III bod 2 je uschovávateľom rezervačnej zálohy, a to až do doby uzatvorenia kúpnej zmluvy, respektíve zmluvy o budúcej kúpnej zmluvy medzi žalobcom a vlastníkom. Strany zmluvy sa dohodli, že kúpna zmluva, respektíve zmluva o budúcej kúpnej zmluve na predmetnú nehnuteľnosť bude podpísaná do 30 kalendárnych dní odo dňa podpísania dohody (článok IV bod 3). V prípade, že v tejto lehote nedôjde k uzavretiu niektorej z označených zmlúv a to z akéhokoľvek dôvodu na strane vlastníka alebo Kancelárie CENTURY 21 (žalovaného) bude suma uhradenej rezervačnej zálohy vrátená späť klientovi (žalobcovi) a to najneskôr do desiatich pracovných dní po márnom uplynutí lehoty (článok IV bod 6). V mene Kancelárie CENTURY 21 (žalovaný) konala makléra W. P.. V konaní nebolo sporné, túto skutočnosť predniesol a zdokladoval samotný žalovaný (č. l. - 37, 49 spisu), že W. P.G. R. U. P. na základe zmluvy o spolupráci vystupovali a konali, ako realitní makléri v mene a na účet žalovaného. Dňa 5.3.2015 vystavil U. P. príjmový pokladničný doklad opatrený odtlačkom pečiatky žalovaného, ktorým potvrdil, že od žalobcu prijal rezervačnú zálohu 1. 500,-eur. Kúpna zmluva a ani zmluva o budúcej kúpnej zmluve označenej nehnuteľnosti do 30 dní od podpísania dohody (ani neskôr) uzavreté neboli.

14. Z obsahu prejednávanej zmluvy vyplýva, že bola uzavretá na dobu určitú do 5.4.2015 (respektíve, do 7.4.2015, pretože 5.4.2015 bola nedeľa a 6.4.2015 sviatok - §122 Občianskeho zákonníka). Do tohto dátumu mala byť uzavretá kúpna zmluva nehnuteľnosti alebo zmluva o budúcej kúpnej zmluve. Aký právny osud mal postihnúť rezervačnú zálohu, ak by predpokladaná kúpna zmluva (zmluva o budúcej kúpnej zmluve) bola v dohodnutej lehote uzavretá, z prejednávanej zmluvy nevyplýva. Žalovaný - právnická osoba vo vzťahu k žalobcovi - fyzickej osobe vystupoval v postavení uschovávateľa (článok III bod 2 dohody), z ktorého dôvodu obsah zmluvných dojednaní súd prvej inštancie správne právne vyhodnotil podľa ustanovenia § 747 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Zmluva o úschove je dvojstranný právny úkon, kde na jednej strane vystupuje zložiteľ a na druhej strane uschovávateľ. Základnou povinnosťou uschovávateľa je prevzatú vec riadne opatrovať. Ak dôjde k uplynutiu doby, na ktorú bola úschova dojednaná je uschovávateľ povinný predmet úschovy vrátiť. Ustanovenie § 747 Občianskeho zákonníka, respektíve podstata inštitútu úschovy v danej veci vylučuje záver, na základe ktorého by uschovávateľovi mohlo vzniknúť oprávnenie ponechať si peňažnú čiastku zloženú žalobcom, ako zložiteľom do úschovy. Pri zložení úschovy totiž nedochádza k prevodu vlastníctva k predmetu úschovy zo zložiteľa na uschovávateľa.

15. Žalovaný svoju procesnú obranu v konaní a aj odvolaciu argumentáciu založil výlučne na tvrdení, že sa predmet úschovy - rezervačná záloha 1. 500,- eur nedostali do jeho dispozície, iné tvrdenie o právnom osude predmetu úschovy neuvádzal.

16. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nepochybne vyplýva, že U. P., ktorý dňa 5.3.2015 prevzal od žalobcu rezervačnú zálohu konal ako priamy zástupca žalovaného, čo znamená, že konal menom žalovaného a na jeho účet. Samotný žalovaný existenciu zastúpenia maklérom U. P. nevyvrátil a pokiaľ U. P. porušil dohodu uzavretú medzi ním a žalovaným ( č. l. 37,49 spisu) tým, že žalovanému rezervačnú zálohu neodovzdal, je vecou výlučne žalovaného, aby sa proti takému konaniu U. P. bránil, nie je však možné, aby týmto konaním bol na svojich právach ukrátený žalobca. Ten totiž nemal dôvod

pochybovať o tom, že U. P. je priamym zástupcom žalovaného, a to vzhľadom na obsah dohody o zložení a úschove rezervačnej zálohy, ako aj vzhľadom na následné konanie žalovaného, ktorý v reakcii z 20.5.2015 na výzvu žalobcu ohľadom vrátenia zálohy konanie makléra a samotné zaplatenie zálohy nespochybnil. Hmotnoprávnym základom žalovaného nároku v danej veci je splnenie povinnosti žalovaného vyplývajúcej mu zo zmluvy o úschove (vrátenie uschovaného predmetu po uplynutí doby úschovy), z ktorého dôvodu je argumentácia žalovaného o nárokoch na náhradu škody vo vzťahu k žalobcovi právne neopodstatnená. Pokiaľ sa U. P. dopustil protiprávneho konania, mohlo sa tak stať len vo vzťahu k žalovanému, voči ktorému bol viazaný povinnosťami. Za daného právneho stavu by bolo pre rozhodnutie vo veci nadbytočným vykonanie dôkazu obsahom spisu Okresného súdu Michalovce, sp.zn. 1T/120/2016, respektíve rozhodnutím vo vzťahu k obžalobe U. P., navyše keď súd prvej inštancie vo veci vykonal dôkaz správou Okresného súdu Michalovce (č. I. - 77 spisu), podľa ktorej o nárokoch žalobcu v danej trestnej veci nebolo rozhodované. Výsledky trestného konania osvedčujú, či bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal (§ 193 CSP), ale samy o sebe nemajú pre posúdenie platnosti konania v občianskoprávných vzťahoch a ich právnych dôsledkoch priamy právny význam. Nie je povinnosťou súdu vykonať všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy, pretože podľa ustanovenia § 185 odsek 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ súd prvej inštancie v prejednávanej veci nevykonal dôkaz listinami (rozhodnutím) z trestného konania vedeného na Okresnom súde Michalove pod sp. zn. 1T/120/2016, nemožno konštatovať, že by týmto postupom z dokazovania vylúčil dôkaz, ktorého výsledok by bol spôsobilý rozhodným spôsobom ovplyvniť súdom prvej inštancie v danej veci prijatý právny záver. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnym názorom, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami, a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním ňou navrhnutých dôkazom súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

17. Obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 odsek 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 odsek 1 CSP. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).